

Joakim Håhl

Född: 1973

Joakims budokarriär startade redan när han var 7 år då han började med judo. Efter 3 år gick han över till karate. Men när han fyllt 15 år kände han att han ville prova på något annat. Hemma fanns DNS sportlexikon som Joakim ögnade igenom efter en ny idrott. Tills slut fanns det två bokmärka idrotter: fäktning och kendo. Valet avgjordes genom att Joakim såg en annons om kendosträning i budoklubben Mifune. Tränare var Sven Keski-Seppälä och träningarna hölls i OXHageskolan. Bland sina nya träningskompisar fanns bland andra Patrick Biro.

Svens träningar upplevde Joakim som strikta och fokuserade på kendons grunder. Detta gav klubbens medlemmar en god grund när de själva fick ta över träningarna 1990. Patrik och Joakim var de som i första hand klev in och tog över tränarrollen. Patrick var en riktig eldsjäl och stuvade in sina träningskamrater i sin bil och for land och rike runt på allt vad som erbjöds i väg av träningsläger och tävlingar.

Foto 1 - Joakim Håhl, sittande till vänster, med landslaget vid VM i Paris 1994.

Joakims talang noterades och han kom med i landslagets träningsgrupp. Till VM94 kom han med som han själv säger nybörjare i landslagstruppen. Joakim tävlade bara individuellt och förlorade båda sina matcher i poolen. En av motståndarna var jodan-specialisten Pomero från Italien. Efteråt var han besviken på sin insats. Ett kul minne finns kvar från återresan. Väl framme på Arlanda var tiden knapp för att hinna med sista tåget till Örebro. Coachen Hans Lundberg satte Joakim, Patrick Biro och Cristoffer Halla i en taxi och sa åt Cristoffer att "om dom inte kommer i fram i tid bor dom hos dig Halla". Cristoffer som precis fått en flickvän var inte alls intresserad av dessa nattgäster i sin lägenhet och gjorde allt för att få chauffören att köra snabbare. De hann fram i tid.

Foto 2 - Joakim Håhl, stående andra från vänster, med träningskamraterna från Kitamoto-lägret 1995.

Våren 1994 var Itoh-sensei rikstränare och Mifune lyckades tvinga en period av hans tid i början av sommaren. Den perioden fylldes med flera träningar per dag och lyfte klubben väsentligt. Troligtvis skälet till att man överraskade kendo-Sverige med att ta en tredje plats på lag-SM det året.

Joakim fortsatte att vara en given medlem i landslaget till EM95 i Glasgow och EM96 i Miscolc. VM97 i Kyoto var han tvungen att tacka nej till av samma skäl som Gustav Strandell, de hade inte råd att åka. Från och med EM98 i Basel var sedan Joakim en fast del av landslaget fram till att han tog över som coach 2006. En period som genererade 2 EM-brons i lag. Individuellt var hans bästa resultat en åttondelsfinal på EM.

Joakim har varit på Kitamoto-lägret tre gånger. De första två gångerna tillsammans med Patrick Biro och den sista gången med Björn Gustavsson och Yun Yamazaki. En sak som han lärde sig snabbt var att under träningarna att det inte gick att stå still på samma plats då det bildades en pöl med svett under fötterna. Det sista av lägren var det hårdaste och fick utstå viss kritik då ambulanser fick komma inte bara en gång för att ta hand om utmattade kendokas. För Joakim märktes det speciellt av honom och många andra att man var tvungna att tvätta gi:n efter ett par dar då den blivit stenhård av allt torkat salt.

Joakims främsta resultat på hemmaplan är ett SM-guld individuellt. Han besegrade Mats Wahlqvist i finalen med en kaeshi-do. En annan minnesvärd tävling på hemma plan var den gången han, Mats Wahlqvist och Terje Andersen hamnade i samma pool. Alla hamnade på samma resultat och poolen fick köras om både två gånger, den sista gången med hantel-domarbeslut. Allt som allt tog det över en timme att avgöra den poolen som Mats till slut gick segrande ur och med Joakim som tvåa.

När det Robert Harris började fundera på att lägga av som coach frågade han Joakim om han var intresserad. Joakim accepterad och höll i landslaget 3 år. Främsta resultat var vid VM i Taipei 2006? Då man nådde kvartsfinal mot Japan och lyckades ta ett antal poäng mot dem. Sista tävlingen skulle egentligen varit VM i Brasilien men eftersom Joakim skadat örat sommaren innan fick han inte flyga.

Foto 3 - Joakim Håhl, stående fjärde från vänster, med svenska bronslaget vid EM i Bologna 2001.

Tiden efter att ha enbart tränat kendo som konditionsträning och i och med flytten till Örebro har han nu varit tvungen att lägga shinaerna på hyllan och förpassa rustningen till garaget.

Under hela sin aktiva tid har Joakim dragit på sig en hel del skador och de tror han till stor del kan bero på att hans träning varit för ensidigt inriktad på enbart kendosträning.

Joakims bästa kendoögonblick var kamratskapet under resan till och tävlingarna vid VM i Sankta Clara år 2000. Sämsta var den gången han bestämt sig för att satsa på jodan. Han hade skadat höger häl vid Oslo Opel och utnyttjat 9 månaders konvalescens till att bygga armstyrka för jodan. På en träning strax innan 5 nations träffar en motståndare tummen med en sådan kraft att den går av på flera ställen. Efter 4 månaders konvalescens var all uppbyggd armstyrka borta.

Som bästa manliga kendoka nämner Joakim en trio av Mats Wahlqvist, Per Bjerlow och Joakim Strömsnäs.

Bästa gästinstruktör från Japan var Itoh-sensei.

Nedtecknat av Hans Lundberg i september 2023.